

مرور آثار ۶ محقق درباره حضرت زینب(س)

درخشش این «زن» در تاریخ از نگاه فریشلر آلمانی تا محققان سنی

تهران (پانا) - تمام کسانی که خواسته‌اند به بررسی واقعه کربلا بپردازند، در رویارویی با شخصیت و جایگاه حضرت زینب (درود خدا بر او) با شگفتی روبرو شده‌اند.

به ZWNJ گزارش خبرآنلاین، این زن پیام ZWNJ آور در تاریخ جهان، از ابتدا و آغاز حرکت کاروان کربلا در گفت ZWNJ وگو با همسرش شرط ازدواجش را با امام حسین یاد آوری می ZWNJ کند تا اوج همه وقایع شگفت ZWNJ انگیز عاشورا و سپس آنجا که در مقابلش سر بریده برادر را می ZWNJ آورند از او می پرسند این مسیر را چگونه دیدی و او می ZWNJ گوید: جز زیبایی چیزی نمی ZWNJ بینم، نشان داده و می ZWNJ دهد که زینب، این زن تاریخ ZWNJ ساز، با شخصیتی متفاوت از همه زنان اطرافش، درخشیده است و درخشنده است.

اینجاست که از laquo کورت فریشلر raquo؛ مسیحی آلمانی تا عایشه بنت ZWNJ الشاطی، مولف اهل تسنن مصری، وقتی به مطالعه او می ZWNJ پردازند، نمی ZWNJ توانند نگویند این زن نمونه درخشنده ZWNJ ای در تاریخ است. گزارش این تحلیل ZWNJ ها از نگاه مولفان و محققان غیرشیعی یا غیرمسلمان درباره شخصیت حضرت زینب بسیار است. گزارش زیر مرور مختصری ست از گلچین آثاری به قلم برخی محققان مسیحی و اهل تسنن درباره شخصیت تاثیرگذار حضرت زینب(س):

از نگاه مولف مسیحی آلمانی

کورت فریشلر آلمانی که کتابی نسبتاً مفصل در ارتباط با امام حسین نوشته است رسالت حضرت زینب را به ZWNJ خوبی بیان کرده است. او می ZWNJ نویسد: laquo بعد از آنکه تمام اسیران وارد مجلس عبیدالله بن ZWNJ زیاد شدند و نشستند، زینب دخت امام علی بن ZWNJ ابیطالب و خواهر امام حسین وارد شد، علت تاخیر ورود زینب این بود که او مسئولیت اداره امور اسیران را داشت و قبل از اینکه وارد بر حاکم عراق شود دقت کرد که هیچ ZWNJ یک از کودکان در خارج نمانند یا اینکه گم شوند و غذای کودکان را خود می ZWNJ داد و همواره در موقع غذا دادن شماره غذاها و شماره کودکان را تطبیق می ZWNJ کرد که مبادا طفلی بی ZWNJ غذا بماند و چون تقسیم کننده غذا بود بعضی از اوقات حتی یک لقمه برای او نمی ZWNJ ماند و با گرسنگی بسر می ZWNJ برد... عبیدالله بن زیاد گفت: خدا را شکر می ZWNJ کنم که نشان داد شما ناحق هستید... زینب گفت: خدا را شکر می ZWNJ کنم که ما را از هرگونه آلودگی مصون کرد و مردان ما در تمام عمر با امانت و تقوی و صداقت زندگی کردند... خداوند پاداش برادرم حسین را داد و او اینک در بهشت با جدش رسول خدا بسر می ZWNJ برد. آنهايي که او را کشتند هم در این دنیا ملعون و سرافکنده می ZWNJ شوند و هم در آن دنیا raquo;

کورت فریشلر بعد از آنکه به شجاعت حضرت زینب در مجلس یزید در شام اشاره می ZWNJ کند، خطبه تاریخی آن حضرت را ذکر کرده است. او می ZWNJ نویسد، laquo مضمون قسمت اصلی نطق زینب دختر علی که بدون وقفه و فی ZWNJ البداهه ایراد شد از این قرار است raquo؛ و سپس این خطبه مهم را آورده است. سپس می ZWNJ نویسد: laquo هنوز صحبت زینب تمام نشده بود و کسانی ZWNJ که در مجلس یزید حضور داشتند به ZWNJ دقت سخنان آن زن را می ZWNJ شنیدند و از شجاعت او حیرت می ZWNJ کردند تا آن روز کسی جرأت نکرده بود که آن ZWNJ طور صریح و بدون ZWNJ پرده ظلم و فسق و رشوه ZWNJ خواری دستگاه خلافت یزید بن معاویه را رودررو و با حضور شاهدان و مستمعان زیادی به او بگوید. حتی در دوره معاویه، پدر یزید با این که او نسبت به پسرش مردی معتدل و آرام بود کسی جرأت نکرد آن ZWNJ طور بی ZWNJ پرده و صریح صحبت کند raquo؛ این نویسنده در پایان کتابش این سؤال را مطرح می ZWNJ کند که آیا نفرین زینب نسل اموی را از بین برد؟ و سپس در جواب این سؤال می ZWNJ نویسد: laquo... آنگاه بر اثر طول مدت خلافت بنی عباس، حتی نام امویان هم از بین رفت و تو گوئی نفرین زینب بنت علی آنها را به کلی نابود کرد. امروز در سراسر جهان اسلامی یک نفر وجود ندارد که بگوید او از نسل بنی امیه است raquo;

از نگاه مورخ معروف اهل تسنن اهل موصل

ابن اثیر جزری، مورخ و محدث اهل تسنن اهل موصل در کتاب خود «الکامل» می‌نویسد: «زینب دختر علی بن ابی‌طالب، مادرش فاطمه دختر رسول خدا بود. او در زمان پیامبر خدا به دنیا آمد و مقداری از زندگی آن حضرت را درک نمود.

زینب تنها خانم متفکر و دانشمندی بود که از قوت فکر بالایی برخوردار بود. پدرش او را به ازدواج عبدالله بن جعفر درآورد. خداوند به او فرزندی عنایت کرد که نام آنان علی، عون اکبر، عباس، محمد و ام‌کلثوم بوده است. او در واقعه کربلا همراه برادرش حسین بن علی بود. بعد از شهادتش به همراه قافله روانه شام گشت و در برابر یزید بن معاویه خطبه‌ای شویا و پرمعنی ایراد کرد که در کتاب‌های تاریخی ذکر شده. ایراد آن خطبه درایت و عقل و اندیشه و قدرت بالای قلبی او را می‌رساند.

از نگاه بانوی مولف سنی مصری

عایشه بنت‌الشاطی، محقق سنی مصری در کتاب قهرمان کربلا، ابعاد شگفت‌انگیزی از جایگاه تاریخی حضرت زینب را به تصویر قلم خود کشیده است. او می‌نویسد: «نام این زن، در تاریخ ما و تاریخ انسانیت، با مصیبتی قرین گردیده و آن مصیبت کربلاست...»

بر دوش بانوی بانوان زینب، در این مصیبت جانگداز، وظیفه‌ای بسیار بزرگ بوده، بلکه بعضی از آن‌ها او را «بطله کربلا» نامیده؛ زیرا او نخستین بانویی بود که در آن وادی خطرناک نمایان شده و درخشیده است تا مجروحان را پرستاری کند و با محتصران همدردی نماید و برای قربانیان و شهیدانی که قطعه‌قطعه و پاره‌پاره در آن بیابان افتاده بودند و مرغان هوا و درندگان وحشی پیکرهاشان را می‌جویدند، بسوزد و اشک بریزد.

ولی عقیده من آن است که، زینب وظیفه بزرگ خود را پس از این مصیبت آغاز کرده است، زیرا او از طرفی باید زنان اسیر بنی هاشم که مردانشان را از دست داده‌اند سرپرستی کند و از طرفی باید با جانبازی از جان جوانی بیمار (علی بن حسین زین‌العابدین) دفاع کند، که اگر زینب نمی‌بود، کشته می‌شد و باکشته شدن او دودمان امام برچیده می‌گشت.

اضافه براین، وظیفه‌ای بزرگتر بر دوش زینب بود؛ زینب وظیفه داشت نگذارد که این خون مقدسی که ریخته شد، به هدر رود. گمان ندارم مبالغه باشد، و یا زیاده‌روی کرده باشم، اگر بگویم، زینب کسی بود که پس از وقوع این کشتار، آن‌را مصیبتی جاوید و فراموش نشدنی قرار داد.

زینب، پس از فاجعه کربلا زنده ماند، دردها و رنجهایی که کشیده بود، به اندازه‌ای نبود که بتوان تحمل کرد و طاقت آورد. ولی در آن مدت کوتاهی که زندگی کرد، توانست در دل‌های شیعیان، آتش خون و اندوهی را بیفزود که تا امروز زبانه بکشد و خاموش نگردد و کسانی را که اهل بیت پیغمبر (ص) را تسلیم دشمنان کردند، به بدبختی و خواری و سوزش پشیمانی بیندازد.

از نگاه مولف سنی کتاب «زینب، دختر علی»:

علی‌احمد شبلی، اهل تسنن و مولف کتاب «زینب، دختر علی» است. او در این کتاب نوشته است: «زینب دختر زهراء و امام علی (رضی الله عنهم) در خانه نبوت تولدی مبارک داشت و رشدی کریمانه و پاک که خداوند امور او را برعهده داشت.

جد بزرگش و پدر و مادرش به او توجه و عنایت داشتند تا اینکه زبان باز کرد و پدرش به تعلیم و تربیت و تهذیب پرداخت. پس علم، حکمت، دین، فقه، ادب و روایت حدیث و اخبار را یاد داد و از روح و جان خودش شجاعت و پایداری و یقین محکم را به دخترش منتقل کرد پس عقل و فکری والا، رای و ایده‌ای دلسوزانه، قدرت، استواری و ایمان به او داد.

از نگاه مولف شافعی مذهب در رساله «زینبیه»:

جلال‌الدین سیوطی، مولف شافعی مذهب در رساله «زینبیه» خود نوشته است: «زینب در زمان جدش رسول خدا پا به عرصه جهان گشود و در دامن او پرورش یافت. او هوشمندی توانا و دوراندیش و دارای قلبی پر قوت و پرجلالت بود». سپس می‌افزاید: «حسن بن علی هشت سال قبل از رحلت پیامبر خدا و حسین بن علی هفت سال قبل از آن و زینب کبری نیز پنج سال قبل از رحلت آن بزرگوار به دنیا آمده‌اند، پس زینب پنج سال از عمر خویش را در کنار پیامبر خدا گذرانده و تربیت یافته است.

زینب، دختر علی بن ابی‌طالب، از جمله زنان با فضیلت و بزرگواری است که دوراندیشی و فکر با عظمتی داشت. او همراه برادرش حسین بن علی در واقعه کربلا حضور داشت به امر یزید بن معاویه آن خانم را به همراه

دیگر اسراء به شام و شهرهای مختلف بردند که در شام زینب کبری در برابر یزید خطبه&zwjای غراء خواند....»

از نگاه نویسنده مصری در مجله«الاسلام»

محمد غالب شافعی مصری که که از نویسندگان مقتدر مصری است در مجله«الاسلام» سال اول شماره ۲۷ علاقه و عشق خود را به حضرت زینب چنین می&zwjنگارد:«یکی از بزرگترین زنان اهل بیت از نظر حسب و نسب و از بهترین بانوان طاهره که دارای روحی بزرگ و مقام تقوی و آئینه سر تا پا نمای رسالت و ولایت بوده، حضرت سیده زینب دختر علی بن ابی طالب می&zwjباشد که به&zwjنحو کامل او را تربیت کرده بودند و از پستان علم و دانش خاندان نبوت سیراب گشته بود. به&zwjحدی که در فصاحت و بلاغت یکی از آیات بزرگ الهی گردید و در حلم و کرم و بینایی و بصیرت و تدبیر کارها در میان خاندان بنی&zwjهاشم و بلکه عرب مشهور شد و میان جمال و جلال و سیرت و صورت و اخلاق و فضیلت را جمع کرده بود. شبها در حال عبادت و روزها را روزه داشت و به تقوا و پرهیزگاری معروف بود.»